

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D., ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozený X
bytem X
zastoupen zmocněncem L. Š.
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/64473-916,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2021, č. j. MPSV-2021/64473-916, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

8. 3. 2021, č. j. 57738/21/UL, jímž byla žalobci snížena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení z 3 370 Kč na 2 357 Kč, a to ode dne 1. 1. 2021.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že správní orgány při rozhodování nezapočetly do nákladů na bydlení nájemné uhrazené dne 13. 12. 2020 ve výši 6 003 Kč, jelikož tuto částku nepovažovaly za prokázanou. Správní orgán prvního stupně snížil žalobci dávku na základě pouhého prohlášení žalobce o vyplacení přeplatku za služby k bytu. Dále žalobce uvedl, že předmětný nájem ve výši 6 003 Kč nebyl zohledněn, neboť správní orgán prvního stupně považoval tuto částku za opravy v bytě a dle žalovaného se jedná o částku, kterou nelze zahrnout do nákladů na bydlení pro stanovení nároku na dávku. Dále podotkl, že správní orgány nejspíše opomněly, že důvody, které určují způsob, výši, nebo formu nájemného jsou záležitostmi smluvních stran. Žalobce připomněl, že je osobou duševně i pohybově postiženou a není vhodné ho motivovat ke snaze šetřit za služby spojené s užíváním bytu. Z tohoto důvodu má žalobce v nájemném zahrnuty všechny služby. Žalobce upozornil, že pokud mu byla částka ve výši 7 500 Kč snížena o částku ve výši služeb spojených s užíváním bytu, bylo by poté vhodné v období zúčtování přeplatku za služby, částku nájemného opět navýšit, aby nedocházelo k poškození žalobce z důvodu snížení dávky příspěvku na bydlení. Žalobce poukázal na porušení § 2 odst. 1 až 4, § 3, § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) ve vztahu k § 25, § 26, § 27 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“).

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Žalovaný uvedl, že do nákladů na bydlení za rozhodné období byly započteny žalobcem doložené uhrazené náklady na bydlení ve 4. čtvrtletí 2020 a v souladu se zákonem byly náklady na bydlení sníženy o vrácený přeplatek z vyúčtování služeb spojených s užíváním bytu. Žalovaný zdůraznil, že žalobce se až po zjištění, že došlo ke snížení dávky na základě snížení nákladů na bydlení o vrácený přeplatek na službách, domáhal započtení jednorázového nájemného v částce 6 003 Kč, úhrada však nebyla doložena prokazatelným dokladem. Žalovaný podotkl, že nájemné u bytů, užívaných na základě nájemní smlouvy je upraveno zvláštními předpisy. Žalovaný měl za to, že jednorázové nájemné bylo kompenzací přeplatku na nájemném a službách, aby nedošlo ke snížení nákladů na bydlení a potažmo ke snížení dávky. Žalovaný zdůraznil, že se nejedná o zvýšení nájemného ani o úhradu prokázaného dlužného nájemného, které by bylo možno dle § 25 zákona o státní sociální podpoře zahrnout do nákladů na bydlení pro stanovení nároku na dávku a její výši. Žalovaný upozornil, že pokud byla v období kalendářního čtvrtletí, za které se náklady na bydlení zjišťují, vrácena částka jako přeplatek na nákladech na bydlení, snižuje se částka nákladů na bydlení v tom kalendářním čtvrtletí, kdy k vrácení částky došlo, a to i v případě, že vrácená částka byla za dobu delší než toto kalendářní čtvrtletí.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
6. Soud po zvážení skutkových a právních okolností věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Žalobce podal žádost o přiznání příspěvku na bydlení. Ke své žádosti žalobce přiložil nájemní smlouvu, doklady prokazující splnění podmínek pro přiznání této dávky, tedy doklad o výši nákladů na bydlení a doklad o výši čtvrtletního příjmu. Nárok na dávku byl čtvrtletně vyhodnocován a dávka byla přiznána a vyplácena. Pro nárok na dávku od 1. 1. 2021 doložil žalobce doklad o výši nákladů na bydlení a doklad o výši jeho příjmů za rozhodné období 4. čtvrtletí 2020. Průměrný měsíční příjem za 4. čtvrtletí činil 10 442 Kč. Úhradu nákladů na bydlení doložil příjmovým pokladním dokladem na účet banky v částce 7 500 Kč. Dále doložil vyúčtování služeb za užívání bytu s celkovým přeplatkem 6 003 Kč, průměrná výše nákladů za uvedené čtvrtletí činila 5 488,96 Kč. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 8. 3. 2021 rozhodl o snížení dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení žalobci s odůvodněním, že doložený měsíční průměr příjmů rodiny za rozhodné období činí 10 442 Kč, součin zákonného koeficientu 0,30 a rozhodného příjmu rodiny činí 3 132,60 Kč. Náklady na bydlení přesahují částku 3 132,60 Kč a tato částka není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení, tedy 6 637 Kč, vznikl žalobci nárok na dávku příspěvek na bydlení ve výši 2 357 Kč. K žalobcem namítané nezapočítané částce 6 003 Kč do nákladů na bydlení správní orgán I. stupně uvedl, že se nejedná o holý nájem, ani úhradu služeb, ale opravy v bytě, a proto ji nelze pro rozhodování o dávce zohlednit. Doklad o úhradě tohoto nákladu nebyl doložen společně s doklady rozhodnými pro posouzení nároku na dávku od 1. 1. 2021. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal odvolání. Žalovaný o odvolání žalobce rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 4. 2021.
8. Podle § 6 písm. a) zákona o státní sociální podpoře je rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, období kalendářního čtvrtletí předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.
9. Podle § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře má nárok na příspěvek na bydlení vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže
 - a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a
 - b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

10. Podle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře náklady na bydlení tvoří u bytů užívaných na základě nájemní nebo podnájemní smlouvy dále náklady za plyn, elektřinu a náklady za plnění poskytované s užíváním bytu, kterými se rozumí náklady za dodávku tepla (dálkové vytápění) a centralizované poskytování teplé vody, dodávku vody z vodovodů a vodáren a odvádění odpadních vod, provoz výtahu, osvětlení společných prostor v domě, úklid společných prostor v domě, odvoz odpadních vod a čištění jímek, vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou a odvoz komunálního odpadu, případně náklady za pevná paliva; náklady za pevná paliva se započítávají částkami za kalendářní měsíc.
11. V § 25 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře je uvedeno, že byla-li v období kalendářního čtvrtletí, za které se náklady na bydlení zjišťují, vrácena částka jako přeplatek na nákladech na bydlení, snižuje se částka nákladů na bydlení v tom kalendářním čtvrtletí, kdy k vrácení částky došlo, a to i v případě, že vrácená částka byla za dobu delší než toto kalendářní čtvrtletí.
12. Podle § 27 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře výše příspěvku na bydlení činí za kalendářní měsíc rozdíl mezi normativními náklady na bydlení a rozhodným příjmem rodiny vynásobeným koeficientem 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientem 0,35.
13. V daném případě žalobce namítal, že správní orgány při rozhodování nezapočetly do nákladů na bydlení nájemné uhrazené dne 13. 12. 2020 ve výši 6 003 Kč, neboť tuto částku nepovažovaly za prokázanou. Poté co žalobce zjistil, že mu byla dávka snížena, doložil k podané námitce dohodu o jednorázovém navýšení nájemného ze dne 13. 12. 2020. V tomto dodatku je uvedeno jednorázové nájemné ve výši 6 003 Kč za měsíc prosinec 2020, jednalo se o příplatek k pravidelnému měsíčnímu nájemnému ve výši 7 500 Kč.
14. Soud konstatuje, že příspěvek na bydlení je upraven velmi striktně, neboť v zákonu o státní sociální podpoře je stanoven taxativní výčet toho, co tvoří náklady na bydlení. Do odůvodněných nákladů na bydlení se mimo nájemného zahrnují pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu. Tyto náklady na bydlení jsou uvedeny v § 25 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře.
15. Do nákladů na bydlení lze započítat pouze odůvodněné a samozřejmě i prokazatelně hrazené náklady na bydlení. Žalobce se domáhal uznání jednorázového nájemného jako nákladu na bydlení.
16. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce podal dne 22. 2. 2021 námitky proti oznámení o změně výše dávky státní sociální podpory a současně doložil správnímu orgánu prvního stupně dohodu o jednorázovém navýšení nájemného ze dne 13. 12. 2020 ve výši 6 003 Kč. V námitkách uvedl, že k jednorázovému navýšení nájemného za měsíc prosinec 2020 došlo po provedeném šetření v bytě a zjištěných škod způsobených žalobcem. Z toho vyplývá, že jednorázové nájemné bylo zvýšeno o částku 6 003 Kč, která má být použita k úhradě škod způsobených žalobcem v bytě. Poté, co jeho námitkám nebylo vyhověno, a správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 8. 3. 2021, č. j. 57738/21/UL, rozhodl o snížení příspěvku na bydlení, žalobce podal odvolání, v němž popřel, že by se jednalo o jednorázové navýšení nájmu z důvodu hrazení oprav v bytě. Jak již bylo uvedeno, náklady na bydlení jsou taxativně uvedeny v § 25 zákona o státní sociální podpoře a vzniklé škody či opravy v bytě mezi ně nelze podřadit. Žalobce sice následně popřel, že se jedná o náhradu škody, nicméně netvrdil ani věrohodně nedoložil, z jakého jiného důvodu bylo nájemné jednorázově zvýšeno, a to právě o částku přeplatků. Navíc nebylo ani doloženo, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

že by došlo k úhradě této částky, ačkoliv pravidelné měsíční nájemné prokazoval žalobce příjmovými pokladními doklady z Fio banky, a.s. Za této situace soud konstatuje, že žalobce neprokázal, že by částka ve výši 6 003 Kč byla nákladem na bydlení dle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o státní sociální podpoře.

17. Soud uzavírá, že správní orgány postupovaly v souladu s platnými právními předpisy, jestliže nezapočetly do nákladů na bydlení jednorázové nájemné na základě dohody o jednorázovém navýšení nájemného ze dne 13. 12. 2020 ve výši 6 003 Kč, neboť tato platba nebyla prokázána a zároveň se nejednalo o náklady, který by bylo možno zahrnout do nákladů na bydlení dle § 25 zákona o státní sociální podpoře. Námitky žalobce v tomto směru nejsou důvodné.
18. K žalobcem uvedeným obecným odkazům na domněle porušené právní předpisy soud uvádí, že žalobce nijak nekonkretizoval, v čem porušení konkrétních ustanovení spatřuje. Žalobce pouze vyjmenoval jednotlivá zákonná ustanovení, která byla porušena, aniž by odkázal na to, v čem porušení spatřuje. Tyto obecné odkazy nelze hodnotit jako řádný žalobní bod, kterým by se soud mohl zabývat. Nicméně nad rámec potřebného odůvodnění soud v rozsahu odpovídajícímu obecnosti této námitek uvádí, že neshledal, že by došlo k porušení § 25, § 26, § 27 zákona o státní sociální podpoře, či § 2 odst. 1 až 4, § 3, § 68 odst. 3 správního řádu.
19. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
20. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec úřední činnosti náklady řízení nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 21. března 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.